

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2017

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ (Ματθ. ιζ' 1-9)
6 Αύγουστου 2017

Τò ιστορικό και πνευματικό γεγονός τῆς ἀνάβασης τοῦ Κυρίου στο ὄρος Θαβώρ, ὅπου μετεμορφώθη ἐνώπιον τῶν ἀγίων Του μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, καὶ τὸ ὁποῖο ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας σήμερα, ἐγινε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς πορείας πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ πρὸ τοῦ πάθους. Ὅπως μάλιστα σημειώνεται στὴ σχετικὴ ἀφήγηση τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ πού διαβάζουμε στὸν ὄρθρο τῆς ἐορτῆς, τὸ θέμα τῆς συζητήσεως τοῦ Κυρίου μὲ τὸν Μωυσῆ καὶ τὸν Ἠλία ἦταν ἀκριβῶς ὁ σταυρικὸς θάνατός του, πού ἐπρόκειτο νὰ πραγματοποιηθεῖ στὴν Ἁγία πόλη. Γιαυτό, ὅπως σημειώνουν οἱ Πατέρες, ἡ λάμψη τῆς Μεταμορφώσεως συνδέεται μὲ τὴ δόξα τοῦ Σταυροῦ.

Ὁ Χριστὸς δὲν ἦρθε ἀπλῶς νὰ διδάξει ἀλλὰ νὰ μεταμορφώσει τὸν ἄνθρωπο. Νὰ ξανατύσει τὴν ἀνθρώπινη φύση στὸ φῶς, νὰ τῆς ξαναδώσει τὴ λάμψη, τῆς δόξης τοῦ Πατρός. Στὸ Θαβώρ ἔδειξε στοὺς μαθητές του τὴ δόξα Του καὶ ἐκεῖνοι τὴν ἀντελήφθησαν «καθὼς ἠδύναντο», στὸ μέτρο δηλαδὴ πού οἱ ἴδιοι μπορούσαν νὰ ἀντέξουν.

Ἔτσι, ὅσοι ποθοῦν νὰ δοῦν τὰ ἀνθρώπινα νὰ μεταμορφώνονται καὶ νὰ ἀποκτοῦν τὴν καθαρότητα καὶ τὴ λάμψη πού ἔδωσε στὴν ἀνθρώπινη φύση ὁ Χριστὸς, ἄς μὴ λησμονοῦν ὅτι ἡ τελικὴ ἀλλαγὴ συντελεῖται μὲ τὸ Σταυρό. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ διαπερνᾷ μυστικὰ τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ καὶ μεταμορφώνει τὸν κόσμο.

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς σημειώνει ὅτι ἡ μεταμόρφωση τοῦ Κυρίου ἐγινε μέσα σὲ ἀτμόσφαιρα προσευχῆς. Ἀνέβηκε στὸ ὄρος γιὰ νὰ προσευχηθεῖ καὶ ἐνῶ προσευχόταν ἄλλαξε ἡ ὄψη τοῦ προσώπου Του καὶ τὰ ἐνδύματά του ἐγιναν λευκὰ καὶ ἀστραφτερά. Ἦταν ἀκριβῶς ἡ στιγμή τῆς κοινωνίας τῆς ἀγάπης τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ μὲ τὸν Πατέρα καὶ τὸ Πανάγιο Πνεῦμα, πού ἔλαμψε στὰ ἐκπληκτὰ μάτια τῶν μαθητῶν.

Ἐκτοτε, μέσα στὴν ἀτμόσφαιρα τῆς προσευχῆς τῆς Ἐκκλησίας συνεχίζει νὰ ἀποκαλύπτεται τὸ μυστικὸ φῶς τῆς Μεταμορφώσεως στοὺς προσευχομένους πιστούς, οἱ ὁποῖοι ἀτενίζουν τὸ φῶς τοῦ προσώπου Του, αἰσθάνονται τὴν ἀκτινοβολία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κοινωνοῦν στὸ μυστήριο τῆς ἀγάπης τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ νοιώθουν τὴ ζωὴ τους νὰ ὑψώνεται σὲ ἄλλο ἐπίπεδο.

Οἱ πνευματικὲς αὐτὲς μυστικὲς ἐμπειρίες σφραγίζουν τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ ἀσφαλῶς συνέβη καὶ στὴν περίπτωση τῶν μαθητῶν, μόνο ποὺ δὲν διαρκοῦν πολὺ, οὔτε προσφέρονται σὰν φυγὴ ἀπὸ τὴν καθημερινὴ πραγματικότητα. Οἱ ὥρες τῆς κατάνυξης στὴ λατρευτικὴ ζωὴ δὲν δίνονται σὰν δυνατότητα ἀποφυγῆς τῆς κοπιαστικῆς διακονίας, οὔτε ὡς δυνατότητα ἀποφυγῆς τοῦ προσωπικοῦ Γολγοθᾶ, ἀλλὰ σὰν βάλσαμο γιὰ τὸν πόνο ποὺ θὰ ἀκολουθήσει, ὡς δύναμη ἀντιστάσεως στὸν πειρασμὸ τῆς δοκιμασίας καὶ ὡς πρόγευση τῆς νίκης, ποὺ θὰ στηρίξει τελικὰ τὴν καρδιά μας στὶς δύσκολες φάσεις τῆς μάχης.

Στὸ γεγονὸς τῆς Μεταμορφώσεως, ποὺ θυμόμαστε σήμερα, ἀτενίζουμε τὸν Κύριο τῆς δόξης, τὴ χορεία τῶν Ἁγίων του καὶ προγευόμαστε τὴν ἔνδοξη παρουσία Του. Σὲ τέτοιες μοναδικὲς στιγμὲς ἀκούγεται συγκλονιστικότερη ἢ φωνὴ τοῦ Πατρὸς «Αὐτοῦ ἀκούεται». Ὡστε ὅταν κατόπιν μείνουμε μόνοι, νὰ Τὸν ἀκολουθήσουμε ἀνεπιφύλακτα μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι δὲν πρόκειται ἀπλῶς γιὰ ἓνα νομοθέτη, ἓνα Δάσκαλο ἠθικῆς τελειότητος, ἓνα Προφῆτη, ἀλλὰ γιὰ τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἀνέλαβε νὰ ὀδηγήσει τὴν ἀνθρώπινη φύση στὸν Πατέρα του, ἀποκαθιστώντας τὴν στὴ δόξα καὶ τὴ λαμπρότητα τῆς θεότητάς του.

Ἀδελφοί μου,

στὴν ἐκκλησιαστικὴ μας παράδοση ἡ ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως κατέχει κεντρικὴ θέση καὶ προσδιορίζει τὴν Ὁρθόδοξη πνευματικότητα. Κάθε τι ποὺ συντελεῖται μυστηριακὰ στὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας μας, δηλαδή, ἡ διδασχὴ, ἡ προσευχὴ, τὰ ἔργα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, ἡ κοινωνία τῶν πιστῶν, καὶ τὰ μυστήρια, μεταμορφώνουν τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ μας μὲ πρότυπο καὶ ἄξονα τὸν Θεάνθρωπο Κύριο.

Ἐμεῖς ἀτενίζοντας τὶς διάφορες ἐκφάνσεις τῆς δόξης του, τὴ Σταύρωση, τὴ Μεταμόρφωση, τὸ Σταυρὸ, τὴν Ἀνάστασή του, ἃς ἀγωνιζόμαστε νὰ ζοῦμε ἐν Αὐτῷ, μεταμορφούμενοι «ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν», διότι ἡ καθημερινὴ χριστιανικὴ ζωὴ εἶναι μόνον ἐπίπονη πορεία μεταμορφώσεώς μας μὲ τὴ δύναμη τοῦ Ἁγίου Του Πνεύματος. Ἀμήν.

[dkpdf-button]